

C/2024/6944

25.11.2024

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2024 r. – RWE Supply & Trading/ACER

(Sprawa T-487/24)

(C/2024/6944)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: RWE Supply & Trading GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: U. Scholz, H. Weßling i M. von Armansperg, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji strony pozwanej z dnia 5 lipca 2024 r. (nr 09/2024) w zakresie, w jakim zmienia ona istniejące techniczne limity cenowe oraz zmienia i utrzymuje tymczasowe limity cenowe, w szczególności w odniesieniu do art. 2 i 4–6 załącznika I do tej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy

Strona pozwana nie była uprawniona do zmiany istniejących technicznych limitów cenowych, ponieważ operatorzy systemów przesyłowych nie przedstawili propozycji, która mogłaby zostać zweryfikowana i zatwierdzona zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2195⁽¹⁾ oraz art. 5 ust. 2 lit. b) i art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) 2019/942⁽²⁾. Propozycja operatorów systemów przesyłowych z dnia 31 stycznia 2024 r., w której przewidziano nie zmianę istniejących technicznych limitów cenowych, lecz zastąpienie ich regulacyjnymi limitami cenowymi, nie była zgodna z minimalnymi wymogami określonymi w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2195. Operatorzy systemów przesyłowych nie wykazali również, że proponowane limity cenowe są niezbędne do sprawnego funkcjonowania rynku. Strona pozwana nie była zatem uprawniona do zmiany propozycji ani do ustalania z własnej inicjatywy nowych limitów cenowych.

2. Zarzut drugi

Wprowadzona zaskarżoną decyzją zmiana istniejących technicznych limitów cenowych narusza art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943⁽³⁾, ponieważ limity cenowe ustalone przez pozwaną w art. 9 i 10 zmienionej metodologii ustalania cen, które nie mają charakteru technicznego, nie są objęte art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2195. Ponadto strona pozwana nie wykazała, że były one niezbędne do sprawnego funkcjonowania rynku. Co więcej, wbrew temu, co przewiduje art. 30 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (UE) 2017/2195, nie uwzględniałyby one w wystarczającym stopniu minimalnej i maksymalnej ceny rozliczeniowej na rynku dnia następnego i rynku dnia bieżącego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/1222⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. 2017, L 312, s. 6).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019, L 158, s. 54).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

3. Zarzut trzeci

Zaskarżona decyzja jest również niezgodna z prawem z tego względu, że nie odpowiada celowi rozporządzenia (UE) 2017/2195 i nie przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2195 i w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/942.

4. Zarzut czwarty

Zaskarżona decyzja jest również niezgodna z prawem, ponieważ w nowym art. 11 metodologii ustalania cen utrzymuje ona istniejące tymczasowe limity cenowe z niewielkimi zmianami i narusza w tym względzie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943. Jak wynika już z decyzji strony pozwanej nr 03/2022, tymczasowe limity cenowe nie stanowią właśnie w ocenie pozwanej technicznych limitów cenowych w rozumieniu art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2195. Ponadto nawet gdyby tymczasowe limity cenowe były zgodne z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943, strona pozwana powinna była jeszcze stwierdzić – analogicznie do art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2195 – że utrzymanie limitów cenowych było konieczne do osiągnięcia zamierzonych przez nią celów, co nie miało miejsca.

5. Zarzut piąty

Zaskarżona decyzja nie zawiera uzasadnienia, jakie jest wymagane w świetle art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) 2019/942 i art. 296 TFUE oraz art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾. Strona pozwana nie przedstawiła w niej podstawowych względów faktycznych mogących uzasadnić decyzję o ustaleniu tymczasowych limitów cenowych. Po drugie, strona pozwana nie uzasadniła, na jakiej podstawie prawnej mogą być oparte tymczasowe limity cenowe. Po trzecie, strona pozwana nie wyjaśniła, dlaczego tymczasowe limity cenowe, które różnią się od przyjętych technicznych limitów cenowych jedynie brakiem zastosowania mechanizmu korekty, są konieczne do zapewnienia integracji rynku bilansującego lub do osiągnięcia jakiegokolwiek innego celu. Strona pozwana nie wyjaśniła również w tym względzie, jakie negatywne konsekwencje mogłoby mieć zastosowanie w okresie przejściowym mechanizmu korekty.

⁽²⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.